

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 400 Lei. — Șase luni 200 Lei. — Trei luni 100 Lei. — Pentru strălitate un an 800 Lei. Pentru America 4 Dolari.

— Ziarul apare Marți și Vineră —

Prețul inserțiunilor: un șir pe 6 Lei pentru odată,

dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada

Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancați se refuză —

— Articole nepublicate nu se înapoiază —

Chestia recrutării de clerici

III

Decadența religiei în familie

* Vezi Nr. 55—56.

Veacul trecut, în evoluția culturii generale a fost ca un monstru, care a sdruncinat din fundament construcția vieții. A fost veacul secularizării, ale cărei consecințe le-am văzut în războiul mondial. Au pierit milioane de vieți și s-au distrus rodurile muncii de veacuri. Dar aceste pierderi sunt efemere, în comparație cu primejdia cea mare a pierderii «sufletului».

Omul după război e cu inimă de peatră în relațiile sale personale cu propriul său fiu, cu soția, cu prietenul său. El a fost dat să se manifeste în terminii forței. Libertatea personală și conștiința responsabilității individuale e ca o flacăra înăbușită.

Egoismul, pofta și tradarea domină legea; mila și pacea sunt desorganizate și neputincioase. Temeliile familiei se clatină.

Și doar familia e cea dintâi cetate a omenirii. E cel mai vechi sanctuar în istorie. Ea e menită să supraviețuiască toate organizațiile din lume. Toate instituțiile sunt mijloace. Una singură e ținta: familia adevărată: o turmă și un păstor.

Atât de aleasă e această instituție, încât Dumnezeu însuși, când s'a coborât între noi, n'a fost decât: copilul «sfintei familii», iar când s'a depărtat de aici, și-a mângâiat prietenii grăind: «Mă duc la Tatăl meu și la Tatăl vostru!»

Și Biserica tot din familie a pornit. Din familie a luat Isus pe Petru, pe Matei. În familie a găsit pe Zacheu. În familie pe Lazăr și pe surorile lui.

Și Apostolii au înființat comunitățile reunind familiile primilor creștini.

Religia nu ajunge la eficacitate decât sălășluindu-se în familie.

Mama evlavioasă face parte din sfântii necanonizați, mențiți în mulțimea cetele anonime, care împopulează Cerul și Împărăția dreptilor.

Casa ei se strămută pe vârful Tavorului, unde membrii familiei văd fața strălucitoare a Împăratului măririi.

Sfintele amintiri ale casei, în care ne-am născut, ne întovărășesc ca o binecuvântare pe căile împletite ale vieții. Glasul dulce al mamei, când ne învăța îngerul, răsună în suflet și veghează neadormit.

Când ieșim din raiul copilăriei, inger cu sabie de foc ne oprește să ne mai întoarcem, dar cu sufletul ne retragem acolo

în clipe de restriște și prindem curaj să luptăm. Și glasul mamei îl auzim rugându-se pentru noi.

Când ispitele lumii ne amăgesc și orbesc prin împărăția de durere a păcatului, în clipe de disperare auzim șoapta internă: «În casa Tatălui meu până nu se găta... mă voi scula și mă voi duce, flămând și gol și ostent la casa Tatălui meu!»

Viața în familie e ca primăvara în natură. Florile, iluziile, visurile. Puține aduc roduri pentru că bruma vieții le diminuează și le scutură. Dar totuși din rodurile florilor de odinioară avem să trăim mai târziu în viață. În copilărie se pune temelia vieții. Dacă temelia e subredă, întreg edificiul se năruie. Talmudiștii evrei spun că viața e ca o clădire. Nimenea nu face numai pereții casei, ci-i face și acoperișul, iar acoperișul e religia. Zidurile pot fi de peatră etc. înțelege știința etc. Dar acoperișul e credința, religia. Dar cum se însușește aceasta? Cum se învață?

Religia o primim prin imitație. Copilul vede că mama, tatăl și frații se roagă. Face sfânta cruce. Merg la biserică. Face și el asemenea. Se împregnează în sufletul lui obiceiul rugăciunii, al fiorului sfânt. Dela tatăl său și dela mamă-sa vine la concepția Tatălui ceresc.

În stadiul al doilea încearcă să înțeleagă. Respinge ce e neînțeleasă. Calea spre certitudine e o luptă titanică. Mulți cad învinși și nu străbat dincolo de impenetrabilul mister.

Dumnezeu se ascunde. Alte sensuri trebuie înarmate și cultivate spre a simți lumea de mistere. Dincolo de ce înțelegem, de norul întunecos, e Tatăl, care potrivește destinele noastre și ale lumii.

Experiența aspră a vieții face pe unii să se întâlnească cu sufletul copilăriei, plin de încredere și de credință.

Rațiunea are prelungiri în regiuni superioare de credință.

Nu înțelegem mai bine, nu vedem mai clar, dar cât am învățat și știm e de ajuns să ne consolăm în răstăria vieții și să avem intuiția interioară că realitatea e dincolo de ce vedem, pipăim și gustăm.

Dar prea puțină lume are necesara energie să se ridice de pe câmpul de luptă, unde l-a îmbrăncit viața, să iasă din zona prăpăduirii și să înainteze în lăturea celor mântuiți.

Familia se găsește azi în această zonă de luptă crâncenă, desperată. Se luptă pentru agonisirea pâinii materiale, iar pâinea spirituală a idealismului, a visurilor și a iluziilor, care încunjură cu vrajba sfântă mugurii lui Dumnezeu, copiii, e rară,

mai rară decât mana în pustie. Flacăra idealismului care palpită în sufletul copilăresc e amenințată să se stingă prea de timpuriu, de groaza pustului sufletesc din cuprinsul celor patru pereți ai casei părintești. Părinții își jertfesc copiii idolului materialismului și al utilitarismului.

În vârful muntelui vieții sălășluiește idealul binelui, adevărului, frumosului, atri-buțiile lui Dumnezeu. Acolo se dorește orice copil normal. Părinții cari arată copiilor bolovanii, sămănați pe poteci, către înălțime, nu dau pâine de hrană copiilor, ci pietri.

Familia e subredă și se clatină ca o corabie pe valuri. Familia slujește lui Vaal. Pe o potecă strămtă la munte mergea tatăl cu copilul său. La stânga prăpastie, la dreapta prăpastie amenințătoare. «Tată, eu calc în urmele tale — ia seamă să nu cădem în prăpastie!» — zice copilul. Mulți părinți nu se gândesc la aceasta.

Credința e talismanul copiilor. Să nu le răpească talismanul fericirii! T. S.

Înainte cu zece ani...

Duminecă, în 15 August a. c., la sfânta sărbătoare a Adormirii Născătoarei de Dumnezeu, se împlinesc zece ani, de când strălucitul și gloriosul nostru Suveran, *M. Sa Regele Ferdinand I*, a dat proclamația, în care se declară marea război pentru întregirea neamului.

Zece ani au trecut atunci... În acest scurt restimp poporul românesc a trăit clipe de durere și de bucurie...

Neamul nostru și-a cucerit unitatea națională, și, ocupând loc de frunte între neamurile lumii, caută cu sârguință să dobândească și consolidarea economică și politică.

Istoria țării va proslăvi faptele mărețe săvârșite de marii Suverani, de întâiul Rege și întâia Regină, ai tuturor românilor. Întreg poporul, din cuprinsul țării, pomenește cu evlavie și recunoștință veșnică, numele Lor, rugând pe Dumnezeu să-i țină mulți ani, în fericire și sănătate, ca ocrotitori ai străduințelor mari și nobile ale neamului întregit și desrobitor.

Proclamația, dela anul memorabil 1916, dată de *M. Sa Regele Ferdinand I*, glăsuia astfel:

Români,

Războiul, care de doi ani a încins tot mai strâns hotarele noastre, a sdruncinat adânc vechilul așezământ al Europei și a învederat că pe viitor numai pe temelul național se poate asigura viața pașnică a popoarelor.

Pentru neamul nostru el a adus ziua așteptată de veacuri de conștiința națională, ziua unirii lui.

După vremuri îndelungate de nenorociri și de grele încercări, înaintașii noștri au reușit să întelezeze statul român prin unirea Principatelor, prin războiul independenței, prin munca lor neobosită pentru renașterea națională.

Astăzi ne este dat nouă să întregim opera lor, închegând pentru totdeauna ceea ce Mihai Viteazul a înfăptuit numai pentru o clipă: unirea românilor pe cele două părți ale Carpaților.

De noi atârână astăzi să scăpăm de sub stăpânirea străină pe frații noștri de peste munți și din platurile Bucovinei, unde Ștefan cel Mare doarme somnul lui de veci.

În noi, în virtuțile, în vitejia noastră, stă puțința de a le reda dreptul ca într-o Românie, întregită și liberă de la Tisa până la mare, să propășească în pace potrivit datinilor și aspirațiilor gîinii noastre.

Români,

Insușiți de datoria sfântă ce ni se impune, hotărâți să înfruntăm cu bărbăție toate jertfele legate de un crâncen război, pornim la luptă cu avântul puternic al unui popor, care are credința neclintită în menirea lui.

Ne vor răsplăti roadele glorioase ale izbândei.

Cu Dumnezeu înainte!

Ostași,

Vam chemat ca să purtați steagurile voastre peste hotarele, unde frații voștri vă așteaptă cu nerăbdare și cu inima plină de nădejde.

Umbrele marilor Voevozi, Mihai Viteazul și Ștefan cel Mare, ale căror rămășițe zac în pământurile ce veți desrobii, vă îndeamnă la biruință ca vrednici urmași ai ostașilor cari au învins la Războieni, la Călugăreni și la Plevna.

Veți lupta alături de marile națiuni cu care ne-am unit.

O luptă aprigă vă așteaptă.

Cu bărbăție să-i îndurăm însă greutățile și, cu ajutorul lui Dumnezeu, izbândă va fi a noastră.

Arătați-vă deci demni de gloria străbună.

Dealungul veacurilor un neam întreg vă va binecuvânta și vă va slăvi.

București, 15 August 1916.

Comemorări. Ziua de comemorare a ocu-pațiunii Budapestei, 4 August 1919, s'a serbat cu entuziasm în capitală și în alte locuri. — Luptele glorioase dela Mărășești, din 6 August 1917, s'au sărbătorit și în anul acesta cu deosebită solemnitate, atât la Mărășești, cât și în capitala țării și în alte orașe. La Mărășești au sosit în dimineața zilei numeroase trenuri cu delegați și participanți din toată țara. Serviciul divin a fost săvârșit de P. S. S. episcopul militar, Dr. Ioan Stroe, asistat de 18 preoți. Trupele, și un cortegiu etnografic din județul Putna, au defilat în fața mulțimii. Societatea ortodoxă a femeilor române, sub conducerea dnei Al. Cantacuzino, a organizat un parastas pentru odihna sufletelor ostașilor, ale căror osămintele stăslăuiesc în criptele capelei bisericii neamului. Cu acest prilej, dna Cantacuzino a făcut nou apel pentru desăvârșirea veșnicului adăpost al fiilor și fraților noștri jertiți pentru țară și neam.

În amintirea glorioaselor lupte și a biruinței dela Mărășești s'a celebrat, în 6 August a. c., serviciu divin și în catedrala ortodoxă română din Sibiu. Au fost de față, la acest serviciu, au toritățile civile și militare ale ale orașului, precum și numeros public sibian.

Scrisori pastorale

IV.

«Ci intru toate puindu-ne pre noi înainte ca slujitorii ai lui Dumnezeu, intru multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strămtorări...»

(II. Cor. VI, 4).

Iubit frate,

Din propriile tale experiențe duhovcești, tu știi ca și mine, că «dragostea lui Hristos ne ține pre noi» (II Cor. V, 14).

Lumea în mijlocul căreia trăim este haotică și dușmană pururenicilor adevăruri ai căror crainici și mărturisitori suntem.

«Dragostea lui Hristos» însă ne este temeiul de tărie și sprijin pentru osârdiile noastre, arvuna de izbândă și nesmintită cheazășie de izbăvire. Din nestinsele ei vâpși se aprinde și se hrănește dorul nostru de vecinicie și avântul nostru misionar.

Flacăra iubirii noastre față de Măntuitorul luminează statornic încălcitele și nesigurele cărări ale vieții credincioșilor. *Flamma pastoris lux gregis!*

Suflete incendiate de focul pentecostal aș dori să fie toate sufletele fraților mei de altar și de ideal evanghelic, pentru că numai ele pot năru în acest veac meterezele ignoranței spirituale și ale egoismului, împiedecând invazia și prăpădul duhului dictatorial al necredinții și fărădelegii. «Vrednicia» aceasta de a fi slujitorii ai lui Dumnezeu în oameni și prin oameni, este «dela Dumnezeu» (II Cor. III, 5).

Asemeni une ivistierii, ea este așezată «în vase de lut» (II Cor. IV, 7). Intru necazuri și lipsuri, intru prigoniri și surpări, toată vremea «omorarea Domnului Iisus în trup purtându-o fără să desuăduim și fără să ne simțim părăsiți, pentru că viața lui Iisus să se arete în trupul nostru al muritorilor! Atunci vom dovedi că «nu îndesert am primit darul lui Dumnezeu» (II Cor. VI, 1); iar «slujba noastră va fi fără prihană» (II Cor. VI, 3). Sufărințele și chinurile, persecuțiunile și sărăcia sunt tot atâtea peceți cu care se certifică un apostolul sincer și victorios.

Viața lui Iisus nu se arată în noi de nu purtăm omorarea Lui în trupul nostru. — Pentru mentalitatea comodă și sibirică a vremii, această aserțiune este un scandal. — Și totuși marea operă de spiritualizare după chipul lui Hristos la care suntem chemați, nu se poate concepe fără tragedia jertfelor și fără eroismul abdicărilor dela imperialismul materiei, și al instinctelor înfipte în ea.

Logica vieții spirituale n'are nici un singur punct de coincidență cu logica instinctelor și a funcțiunilor lor biologice.

Lumea nu câștigă nimic în tendințele ei superioare din autocrația trupului.

Această autocrație trebuie desființată prin forțele revoluționare și constructive ale spiritului vecinic pentru că «Dumnezeu care a zis să lumineze dintru întunec lumina, Acela a strălucit întru inimile noastre, spre luminarea conștiinții slavei lui Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos» (II Cor. IV, 6).

Lucrarea mesianică înseamnă o creație nouă prin iluminarea conștiinței omenești și prin fortificarea ei hazăică. Preotul este ales să fie purtătorul luminii lui Hristos în lume ca unul ce este chemat să «propoveduiască» Evanghelia «slujind oamenilor prin Iisus».

Apostolul trebuie «să moară» pentru că «să se lucreze viața în oameni». Dar «omul

cel dinlăuntru se înoeste din zi în zi» în ființa apostolului în măsura în care se mistue patimile, legate de ființa lui trupească. — Bătăile și temnițele, ostenele, privegherile și posturile sunt tot atâtea mijloace de afirmare a puterii lui spirituale.

Luminile cari fac să trăească și puri în relief fizionomia unui apostol adevărat, sunt prinse admirabil în versetele 6 și 7 din cap. VI: El trebuie să viețuiască și să lucreze «întru curăție», adică în sfințenie, «întru cunoștiință», adică în înțelepciune, «întru îndelungă răbdare», adică în resemnare și bunăvoință, «întru Duhul Sfânt», adică lucrând potrivit inspirațiilor lui, «în dragoste nefățarnică», adică fără minciună și fără egoism, «întru cuvântul adevărului», adică învățând adevărul negreșit, «în puterea lui Dumnezeu», nu biziundu-se pe autoritatea și priceperea personală, «prin armele dreptății cele de-adreapta și cele de-astanga», — adică prin armele ofensive și cele defensive, prin cele cu cari impune dreptatea și prin cele cu care o apără — fie că i se recunoaște meritul ostenelelor fie că nu, fie că este lăudat de oameni fie că este ponosit de ei, fie că este socotit apostol al adevărului, fie că este calomniat ca înșelător, fie că este cunoscut și apreciat fie că este ignorat și criticat, fie că este ucis, fie că este pedepsit, fie că este întristat, fie că este sărac, având totuși sentimentul, lucrând astfel, că este viu, că are dreptul la bucurie, că este atât de bogat încât poate îmbogăți și pe alții, că în sfârșit «nimic având» cu toate acestea «are totul».

Apostolul adevărat care intru toate «se pune înainte ca slujitor al lui Dumnezeu» nu caută «bunurile credincioșilor», ci pe «credincioși». «Semnele lui se lucrează în lume prin minuni și puteri!»... «El se cheltuiește pentru sufletele credincioșilor cu dulceață, iubindu-și cu atât mai mult credincioșii, cu cât ei îl iubesc mai puțin» (II Cor. XII, 12—15).

Iubitul meu frate, «te pui tu intru toate înainte ca slujitor al lui Dumnezeu?»

Cunoști tu «semnele apostolului»? Se lucrează ele prin tine? Suferi tu pentru biruința lui Iisus Hristos în enoria ta? Porți tu în trupul tău omorarea Domnului Iisus? Se arată viața Lui în trupul tău cel muritor? Poți spune tu sus și tare că nu îndesert ai primit darul lui Dumnezeu? Este slujba ta fără prihană?

Se înoeste în ființa ta zi de zi omul cel dinlăuntru? Îți iubești tu credincioșii cu dulceață? Suferi tu pentru ei?

De nu, ești un uzurpator și un amăgitor, un pseudoapostol și un părinte vitreg, un urmaș al lui Cain și un frate al lui Iuda, un mercenar și un plenipotențiar al lui Satan.

N'ai ce căută în biserica lui Iisus Hristos dacă nu înțelegi ce înseamnă a fi «sluga Lui» și ce înseamnă mai ales «darul Lui».

A sosit ceasul să ne revizuiam viața și să încheiem bilanțul lucrărilor ei. De ce să rămânem într-o chemare care cere jertfă, entuziasm și devotament, dacă nu suntem capabili nici de jertfă, nici de entuziasm, nici de devotament?

Iată lumea ne vrea «ingeri de lumină», ci noi, mi se pare, suntem prea adesea numai «satane prefăcuți în ingeri de lumină!»...

«Ne înjugăm cu cei necredincioși și însoțim biserica lui Dumnezeu cu idoli».

Nu mai e timp de pierdut. «Să ieșim din mijlocul lor și să ne osebim». Iată porunca pe care o deslușim tunând în conștiința noastră, azi când «mireasma cunoștinței lui Hristos trebuie să se arete prin noi în tot locul» (II Cor. 2, 14). Frate Iubitor, Teofil.

P. S. Citește, rogu-te, cap. XI și XII din II Ep. către Corinteni ca să adăncești senzul apostolatului adevărat.

Știri din lumea mare creștinească

I

În recenta conferință comună a Metodistilor din Anglia, constatătoare din trei fracțiuni, s'a făcut unirea tuturor metodistilor. Anglicanii constată că încheierea acestor fracțiuni e inspirată de marea idee a reunirii creștinilor, care în vremea de azi caracterizează tendințele creștinilor. În această conferință s'a hotărât să se admită și femeile în preoție. Creștinismul nu se poate lipsi de colaborarea femeii în slujba cântărilor și a altor lucruri.

II

Răscumpărarea femeilor creștine din harem turcesc. De patru ani de zile Sirienii și Armenii din Asia au fost martizări de Turci. Bărbații au fost măcelăriți și cari au luat lumea în cap — au scăpat.

Femeile și fetele în număr de 200,000 au fost vândute Turcilor. Asociația națională a femeilor din Anglia și America a pornit o acțiune pentru răscumpărarea lor din harem. Prețul de răscumpărare variază. Mai sunt femei în această îngrozitoare sclavie și colecta se continuă.

Pentru această umilire a roabelor creștine, Clerul anglican din America a cerut Presidențului să rupă legăturile diplomatice cu Turcia.

III

Patriarhul Meletie al Alexandriei a notificat suferința pe tron cu această scrisoare, adresată Arhiepiscopului de Canterbury:

«Se împlinește azi anul de când fericitul Fotie, Papă și Patriarh de Alexandria, însoțit de mai mulți reprezentanți ai sfintei Biserici ortodoxe, au participat la serbările niceene din catedrala de Westminster. Această participare e un mare pas de reunire dintre ortodocși și anglicani spre a forma o turmă sub un păstor, Domnul nostru Iisus Hristos.

Când Biserica din Alexandria II aștepta din călătoria sa în Apus, să ia informații despre progresul operei de reunire, ea a primit numai știri dureroase a trecerii lui din viață și a durerii la Tatăl ceresc. Pentru că Dumnezeu duhurilor a luat la sine sufletul fericitului Părinte ca să se odihnească în corurile dreptilor. Biserica sf. Ev. Marcu l-a jălit cu cucernicie și ne-a venit chemare nouă să ocupăm tronul văduvit. Ne-a fost o mare mângâiere telegrama de felicitare care ne-a descoperit bunăvoința voastră. În această primă scrisoare, ce v'o adresează de pe Tronul apostolic al Alexandriei, cunoșteați legătura dintre sfânta noastră Biserică și între Biserica, în fruntea căreia v'a așezat pronia cerească. Această legătură umele de bucurie sufletului nostru. Pentru că ne bucurăm că renoim o veche legătură de prietenie personală încă de pe vremea de când eram la Atena și la Constantinopol, dar și pentru motivul misiunii ce avem de a continua opera de reunire, începută de marele nostru predecesor.

Dumnezeu să ne ajute să nu fim mai prejos de înaintașul nostru nici în intenție și nici în acțiune către opera atât de iubită Lui.

Rugând pe Dumnezeu să vă dăruască mulți ani cu sănătate și rodnică activitate și să trimită credincioșilor pe cari li păstoriim bogata sa binecuvântare, sunt cu toată dragostea al vostru în Hristos frate Meletie de Alexandria.

IV

Arhiepiscopul catolic de Mexico a dat o circulară, cu știri și consimțământul Papei, punând țara rebelă sub interdicție începând cu ziua de 31 Iulie. Lumea s'a grăbit să boteze și să confirme copiii și să încheie căsătoriile înainte de intrarea în vigoare a interdicției. Statul și biserica s'au despărțit. Averea bisericii a fost confiscată. Biserica a fost instrument de apăsare și agent de reacțiune în contra poporului. Strivirea ei nu e interpretată ca o desființare a religiei, ci ca o luptă spre o biserică nouă, scăpată din lanțurile despotismului. Biserica avea episcopi slabi, cari nu se îngrijeau de cultura și de soarta poporului, ci făceau pe agenți politici ai Papei.

Cântarea

mea-i asemenea crinului din câmpurile primăverii, jăsată din palida zare a lunii, din fulgi scilpitori de stele în tremuri de ape și năclămată de ușoara suflare tăcută a florilor de lămâie în fragezii zori de lumină.

E simplă, fără podoabă, ca înnul de slavă în ogoare a ciocărelor îmbătată de soare; e mângâitoare ca verdele mărilor line, legănate pe brațe de odihnă în amurguri de vise și-i plină de farmec ca freacăta codrilor tainici abia înverziti.

Și peste seamă naivă-i cântarea mea, sfinită de harul durerii aprinse ce plânge dulos în versu-i de jale.

E atât de naivă și simplă, doar vrea să se înalțe la ceruri, la Domnul, Părintele marelui, Stăpân al multimei de îngeri, grădina de-o boală amară ce înlăma-mi roade.

O, naivă, neîmpodobiă mea cântare, tu nici nu visezi cum te paște dușmanul hain: larma târgului gureș cu chioi de grele păcate!

Da, tu mângâiere de vrajă a inimii mele bolnave, cântare cu fulgi de lumină, odrăslită în genuna durerii, străduindu-se să-ți fie și este unghișul fipet de miere al lămeștilor bucurii de ispită! Și totuși larma lor de plajă te va îndușii fără milă mai grabnic decât vel ajunge să te închini cu oastea de îngeri pe pragul cerescului Domn.

Sermona mea cântare naivă! Z. Sanda.

Societatea tinerimii adulte «Sf. Gheorghe» în Brașov-Tocile. Conform măsurilor luate de autoritățile noastre bisericești, care urmăresc cu deosebită atenție întreaga acțiune mișcare, preotul dela parohia bisericii Sf. Treimi de pe Tocile Brașov, pâr. N. Furnică, a organizat societatea tinerimii adulte «Sf. Gheorghe», în legătură cu casa culturală la parohia numită.

Societatea aceasta din Brașov-Tocile a luat ființă, cum ni se raportează, în ziua sf. apostoli Petru și Pavel, când s'a ținut adunarea de constituire. Patron al societății și nș al steagului a fost cunoscutul meseriaș și proprietar brașovean, dl. Petru Pavel.

Comitetul societății a ales director pe pâr. N. Furnică, președinte pe dl. N. Badea. Conducătorii societății s'au îngrîșit îndată să înființeze un cor bisericesc, care după pregătire de câteva săptămâni a și debutat în Duminică din 25 Iulie a. c. cu succes surprinzător, spre bucuria parohienilor cari se pot mândri cu noul cor. Au contribuit cu ajutoare bănești în sprijinul societății dñii: Petru Pavel, N. Badea, V. Grădinar, I. Groza, Dr. C. Oancea, Greiner și mulți alții.

Este de dorit ca societatea să aibă cât mai numeroși membri activi, pilduitori pentru toate parohiile arhiepiscopiei noastre.

+ Dr. Ioan Fruma

Miercuri dimineața, la 4 August a. c., a murit repentin avocatul sibiuan Dr. Ioan Fruma și a fost însoțit la mormânt în 6 August c. de mult public din Sibiu. Cu el dispărea din societate un om de inimă și o încorporare a cinstei, care izbucnește curată din rezorvorul fecund și neprihănit al nobiliei noastre clase țărănești. Era un reprezentant specific și original al caracterului țărănesc: harnic, dărz și puritan, care desprețuia formele sterpe și decorative ale civilizației, pe care atăta lume le la drept monedă veritabilă și devin o plagă pentru societate prin pretențiile lor și metehnele parvenitismului destestabil.

Atâția înși, cari s'au ridicat din clasa țărănească, rup orice legături cu lumea dela sate și pierd și bunul simț moștenit dela părinți, care nu se învață nici în școalele cele mai înalte. Și în ultima analiză aceasta e nota fundamentală a oricărui om. Alergând după mirajul treptelor superioare ale ierarhiilor sociale, cei din pătură suprapusă poartă în sufletul lor elemente de tragedie înfrîntoare. Istoria acestei pături suprapuse se desfășură încă în acest cadru de tragedie.

Condițiile vieții de azi sunt și mai prielnice decât în trecut.

Ioan Fruma simțea toate consecințele înmulțirii desrădăcinărilor și mereu agită pentru ideea unui front încheiat al celor onesti și meritori împotriva paraponisiilor, cari răspândesc imoralitatea fără teamă de sancțiuni și se consideră imuni pe urma îndrănelii și a pretențiilor lor.

Fruma a intrat și în organizațiile politice, dar nu pentru profit personal, ci ca să introducă alături puritanismului în cei din jurul său. El considera tâlhar pe celce se gândește numai la sine și contribuie la desăgrea binelui public.

A fost un izolat și a sfârșit printr-o înfrângere. Dar aceasta înfrângere cântărește mai mult decât succesele efemere ale mulțora. De numele lui își vor aduce aminte urmașii cu multă recunoștință. Muștrările lui ca o pară de foc vor sbiciui mereu societatea noastră românească, înaintă deasupra prapăstiei înfrîntoare. Sbiuciumul lui e patrimoniul celor ce fac din muncă, onestitate și vrednicie pedestalul adevărat al vieții.

La mormânt s'au spus cuvinte mișcătoare de rămas bun. Cuvântarea dlui magistrat Lungulescu a îndușiat profund, fiind mărturisirea sinceră de apreciere a răposatului din partea unuia care în scurtă vreme a cunoscut în răposatul o structură superioară, cum numai prietenii statornici au văzut totdeauna în avocatul Fruma.

Odihnească în pace!

De-ale apiculturii

— Corespondență —

Luni, în 26 Iulie, cursiști apicoli din Geogiu de Jos și Vaidei au făcut o călătorie la Deva. Cei dintâi sub conducerea zelosului director de apicultură, I. Popovici Cercez din Chișinău, șeful regiunii apicole din Basarabia și redactorul revistei «Prietenul Apiculturii»; cei din Vaidei sub călăuză harnicului director Nicolae Voinea, propagandist apicol al Min. Instrucției și redactorul revistei «Stuparul Român». Scopul călătoriei a fost cunoașterea capitalei de județ, rularea unui film apicol (ceea ce se putea face numai la oraș unde aveam electricitate) și conferința dlui Cercez despre apicultură.

Întai am vizitat Școala Normală din Deva unde avea să ruleze filmul. Dl Constantin Sporea, directorul școlii, ne-a primit călduros, și cu bunăvoință ne-a arătat lucrările manuale ale cursiștilor învățători din întreaga Românie.

Cursurile acestea, de importanță mare, și-au luat ființă de vre o câțiva ani. Aici vin învățători din fiecare județ câte 2-4, și să îndeletnicesc în lucrări de meserie după necesitatea lor și în timpul în care trăiesc, pentru a preda apoi elevilor adulți de la școală. La cursuri care în o lună, vezi toate branșele: aici se învață tâmplăria, fierăria, tinichigeria, funăria, împletitura de paie, papură, nuiele, butnăria, cartonieria.

Ce lucrări frumoase am văzut! Cum se întreceau din învățători 40 la număr a face corifei de papură, împletituri frumoase de nuiele, de scaune, de mese, pentru a împodobi casele; alții răzătoare de picloare din lemn, acățătoare de cule, vedem tipsi, buți.

Imi închipuam că sânt în o fabrică din Washington ori NewYork, așa mergea lucru de strună și toți se întreceau în hărnicie și ascultare.

Amintesc cu drag de explicările dlui inspector general Sasu, care e motorul și conducătorul acestui curs și care a înființat și un cor bisericesc. Cursul e subvenționat de stat cu un milion lei; fiecare învățător primește la fine toate uneltele acarete gratuite.

Am cercetat cu toții apoi Muzeul județean de sub direcția dlui Malăză și alte instituții cu care să poată mândri orașul Deva.

Seara la 9 ore s'a ținut conferința îmbinată cu rularea filmului apicol. Au participat și dñii învățători dela lucrările manuale, profesori, alți domni, doamne din oraș, încât sala de gimnastică era fixată de auditor. S'au văzut chipurile celor mai vestiți stupari din lume. S'au arătat diferite sisteme de coșnă și mănuierea lor. Dl Cercez cu darul vorbirii sale a încălzit pe auditor, îndemnându-l a îmbrășa apicultura.

Prin apicultură, a zis Cercez, ridicăm chiar avuția statului nostru la milioane.

Conferința din Deva s'a terminat cu un concert frumos, din Franța, Germania, Cehoslovacia și Budapesta, auzit prin radiofon.

De încheiere amintesc că la concursurile de apicultură din Geoagiu și Vaidei au luat parte învățători și teologi, 2 preoți din Dorohoi și Mehedinț.

Întreb că la cursul de lucrări manuale din Deva între 400 învățători, subvenționați de stat cu un milion lei, de ce nu se primesc și preoți, căci preotul e conducătorul tinerimii și are aceeași misiune, ca și învățătorul? Prin această lucrare s'ar întregi și ajută preotul în învățământul reciproc, promovând mai bine înaintarea poporului. Cei ce au urechi de auzit să audă!

Un preot-apicultor.

INFORMAȚIUNI

In apărarea credinței. Din capitală se anunță, că s'au luat măsuri în scopul ca cete de studenți teologi, bine pregătiți, să plece acum, în timpul vacanțelor, la sate în eparhia Aradului și a Hoinului, unde mai ales sânt răspândite sectele «pocăitilor» și ale altor rătăciți. Tinerii, apostoli ai credinței, vor ține cuvântări poporului în biserici în Dumineci și sărbători.

Parastas. Duminică, în 8 i. c., la ora 11 a. m., s'au slujit în catedrala ort. română din Sibiu parastasele de 4 ani pentru odihna sufletului regretatului profesor și președinte al Asociațiunii, Andrei Băseanu. Au participat la parastasele dna vâd. Catinca Băseanu și numeroși stimatori ai dispărutului.

Congresul universal al «Asociației tinerilor creștini» s'a deschis la 1 August a. c. în Helsinki, în capitala Finlandei, printr-o liturghie, în marea biserică sf. Ioan, asistând peste 1500 delegați din Europa și toate celelalte continente. Liturghia a fost radiofonată pe întregul glob. Doctorul Iohu, ales președintele congresului, a subliniat în discursul de deschidere, necesitatea unirii forțelor tuturor popoarelor și rașelor în jurul ideii creștine. România e reprezentată prin Stevens, directorul asoc. «Ymca» din București, colonelul Bădulescu, căpitanul Dimănescu și M. Negru.

Nu mai bea rachiu. În câteva comune de peste munți, în urma scumpirii alcoolului, tăranii băutori nu se mai arată pe la cârciumi: s'au înțeles adevă, să nu plătească rachiu cu prețurile urcate de astăzi.

Concurs. Inspectoratul muncii Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 8, publică concurs pentru postul vacant de șef de birou cl. I. la Inspectoratul muncii Sibiu. Postulanții vor înainta cererile lor, cu documentele necesare, până la data de 20 August a. c. inclusiv. Se cere vârsta de 21 ani împliniți și cel puțin 40 ani împliniți, și diplomă universitară sau a unei școli echivalente. Salariul este cel stabilit în bugetul ministerului muncii pentru postul de șef de birou cl. I.

Expoziție de animale. Camera agriculturii din județul Sibiu a hotărât să țină în orașul Sibiu, la târgul de vite, în ziua de 20 Sept. a. c. expoziție de animale de reproducție. Se invită toți proprietarii de animale, doritori de a expune animalele lor, să binevoiască a anunța această până la 12 Sept. la dl. S. Fehér, medic veterinar primar al orașului Sibiu, str. mitropoliei Nr. 2, camera 19.

Serbare culturală religioasă. Pe lângă tot materialismul și egoismul vremii de astăzi, viața religioasă n'a dispărut cu totul în capitala noastră cu sute de biserici. Secțiunea de propagandă culturală a primăriei Bucureștilor, în înțelegere cu Ateneul «Obor», a lucrat pentru redeschiderea procesiunii dela Pantelimon, una dintre cele 4 mari sărbători ale capitalei. Înainte cu vre-o 30 de ani procesiunea aceasta era condusă de însuși mitropolitul țării și de alți arhieri; — dar, cu timpul, serbarea a început a sălbi treptat, până ce a dispărut. Acum, în 27 Iulie, firul s'a reluat. În fața asistenței, care umplea biserica, s'a săvârșit slujba divină pentru pomenirea domnitorului Grigore Ghica, înmeștorului spitalului dela Pantelimon și aducătorul moaștelor Sfântului cu același nume. S'au ținut cuvântări, pline de învățături, rostite de ministrul Or. Trancu-Iași, conferențiarul Casei școalelor Gh. Lungulescu și alții. Mii de oameni, veniți la această sărbătoare populară, împetrisau locul din goseana Pantelimon până în adâncul pădurii de brad. S'au cântat vechile cântece bătrânești, s'au jucat hore și s'a petrecut cu însoțire până la înserat.

La curtea mitropolitană din Sibiu se caută pentru angajare imediată un **valet** (servitor, băiat în casă) cu praxă de serviciu, etatea 17—19 ani, și un **bucătar** (sau bucătăreasă) bun, priceput și cinstit, pe lângă condiții avantajoase. Informații se dau: Sibiu, str. Carmen Sylva Nr. 36, la vila mitropolitană.

Nu se mai admit. Vaticanul a luat hotărârea ca protestanții să nu mai fie admiși în audiență la papă, deoarece ei, protestanții, nu voesc să închinune în fața capului bisericii romano-catolice.

Culorile... Din Turda se vestește că s'a construit acolo o clădire nouă, ridicată de Casa de economii a județului, ear clădirea aceasta are perețele fațadă făcut din cărămidă roșie și decor alb, pe când acoperișul poartă țigla colorată verde. Unii din cetățenii dela Turda spun, că aceste culori ar însemna simpatie deosebită pentru — Italia. Nu Eai să nu fie alt ceva...

Posta redacției

Dlul Șt. Al. în Câmpeni. Reforma este ceva mai complicată, decât vi se pare. N'o putem întrebuința.

Nr. 404/1926.

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I Săliște (parohia a III-a), protopopiatul Săliște, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român»

Venitele împreună cu acest post sunt cele fașionate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Pe lângă stola obicinuită, biserica contribuie anual cu un relut de lemne de 5000 lei și 1800 lei adaus personal.

Având în comună școlii medii și școala comercială superioară recomandăm absolvenților de literé și teologie să concureze la acest post putând funcționa și ca profesori, rebonificați fiind pentru munca ce o îndeplinesc în școală.

Concurenții să-și înainteze cererile în termenul deschis subsemnatului oficiu protopopesc, având a se prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Săliște, la 20 Iulie 1926.

Dr. Dumitru Zecia
protopop.

Nr. 1131/1926.

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Belin, prot. Șt. Gheorghe, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreună cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificată și grădină.
3. Drept de pășunat gratuit pentru 2 eventual 3 vite.
4. Cinci (5) stânjini de lemne, netăiate, în pădure.
5. Sesie parohială, de prezent: în arândă forțată, 15/2, jugăre de clasa I.
6. Dela circa 130 familii câte o ferdelă (20 l.) porumb.
7. Stola satorită în ședința comitetului parohial din 4 Iulie.
8. Cu ocazia împrietăririi, — care se va întâmpla în cursul unui an, — e speranță la completarea sesiei la 32 jugăre, de clasa I-a.
9. În caz de completare, se șterge simbria preoțească de sub 6 și stola de sub 7.

Concurenții să-și înainteze cererile concursuale, întruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopopesc, la Arpădac, jud. Treiscaune, în termenul indicat, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Neștiind majoritatea credincioșilor românești se recomandă pregătirea predicii și în limba maghiară.

Arpădac, 15 Iulie 1926.

Oficiul protopopesc ort. român al Șt. Gheorghe în înțelegere cu comitetul parohial.

Aurel Nistor
adm. protopopesc.

Nr. 111/1926

(24) 2—3

Concurs

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bătrâna, din protopopiatul Dobru.

Emolumentele sânt cele fașionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

1. Sesie parohială este de 5 jug., fânaș și pășune.

2. Birul preoțesc câte o măsură de 30 litie porumb sfă amai sau grâu dela 150 case.

3. Stola cea uzitată în întreg tractul.

Cererile de concurs se vor așterne oficiului protopopesc ort. român din Dobru.

Dobru, la 11 Iulie 1926.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioșif Morariu,
protopop.

Nr. 8—1926 par.

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc la biserica ortodoxă din Mercurea-Ciuc, comitetul parohial publică concurs cu termen de 30 zile dela publicarea în «Telegraful Român» pe lângă următoarele condiții:

1. Salar lunar dela biserică 500 Lei.
2. 8 jug. pământ sesiune cantorală.
3. 1/2 din venitele stolare.
4. Candidatul să fie român ortodox și să aiba cunoștințe muzicale pentru a conduce și corul.
5. Petentul fiind funcționar sau învățător i se asigură imediat ocuparea unui post în serviciile de stat, județ sau comună, retribuit după calificarea ce are.
6. Condiția principală este să știe instrui și conduce cor.

Concurenții să-și înainteze petițiile însoțite de actele cerute oficiului parohial din Mercurea-Ciuc cu restricția § 23 al. 12 din Stat. org., prezentându-se în vre-o Duminică sau sărbătoare pentru a cânta și a se face cunoscut. Informații se pot lua dela oficiul parohial.

Mercurea-Ciuc, la 4 Ian. 1926.

Oficiul parohial ort. rom.

Nr. 361—1926 prot.

(62) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Nadeșul-săseu cu filia Magheruș, protopopiatul Târnava-mare, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție în Telegraful Român.

1. Venitele împreună cu acest post sânt cele satorite în coala B. pentru întregirea dela stat.
2. 20 (douăzeci) jug. sesiune parohială.
3. Casă parohială cu grădină.
4. 7 (șapte) stânjini lemne de foc.
5. Dela fiecare familie 1 (una) ferdelă cu curuz sfârmit, dela văduve jumătate ferdelă.
6. Stola obișnuită în parohie.
7. Dela fiecare cap de familie una zi de plug cei cari au vite, ear cei fără vite una zi cu palmele.
8. Dela feciori și fete una zi de ciacă la seceră.

Reflecțanții îndreptățiți la acest post sânt invitați să-și trimită petițiile provzute cu documentele necesare în termenul susindicat subsemnatului oficiu, având a se prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Biertan, la 20 Iunie 1926.

Oficiul protopopesc Târnava-mare în înțelegere cu comitetul parohial din Nadeșul-săseu.

Nicolae Gheaja,
adm. prot.

La Librăria Arhiepiscopaleană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui Închinător —

De Dr. Gr. Cristescu, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Preț 100 Lei.